

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως καθόσον η διοίκηση δεν άκουσε την προσφεύγουσα πριν τη λήψη της αποφάσεως, ενώ ήταν δυνατή ακρόαση χωρίς βλάβη του συμφέροντος ούτε της έρευνας ούτε της υπηρεσίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθόσον ο ισχυρισμός περί σοβαρού παραπτώματος στον οποίο στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι λακωνικός, ασαφής και δεν είναι ούτε αιτιολογημένος, ούτε θεμελιωμένος με συγκεκριμένα στοιχεία που καταδεικνύουν την ύπαρξη επαρκών υπονοιών δυνάμενων να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα παρέβη τις υπηρεσιακές της υποχρεώσεις.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω του ότι η διοίκηση μπορούσε να λάβει λιγότερο αυστηρά μέτρα, εξυπηρετώντας παράλληλα τις ανάγκες της έρευνας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας καθόσον, αφενός, η διοίκηση δεν στάθμισε τα συμφέροντα της προσφεύγουσας και εκείνα της υπηρεσίας, ιδίως δε το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εργάζεται για το Κοινοβούλιο από δεκαπενταετίας, διατηρεί εξαιρετικές σχέσεις με τους ιεραρχικώς ανωτέρους της και λαμβάνει πολύ καλές εκθέσεις αξιολογήσεως, και, αφετέρου, η επίμαχη απόφαση, η οποία γρήγορα έλαβε δημοσιότητα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θίγει την προσωπικότητα και την υπόληψή της.

Προσφυγή της 28ης Σεπτεμβρίου 2018 — Wywiał-Prząda κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-592/18)

(2018/C 427/129)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Katarzyna Wywiał-Prząda (Wezembeek-Orpem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017 που απορρίπτει το αίτημά της περί χορηγήσεως επιδόματος αποδημίας·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται κυρίως, στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως έχει ερμηνευθεί από την απόφαση της 21ης Ιουνίου 2007, Επιτροπή κατά Hosman-Chevalier (C-424/05 P, EU:C:2007:367) και, σύμφωνα με αυτόν, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η προσφεύγουσα διέμεινε στο Βέλγιο κατά την περίοδο αναφοράς υπό διπλωματικό καθεστώς μπορεί να εξομοιωθεί με «παροχή υπηρεσιών σε άλλο κράτος ή διεθνή οργανισμό».
2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς για την περίπτωση που κριθεί ότι δεν είναι δυνατόν να μη ληφθεί υπόψη το εν λόγω χρονικό διάστημα, στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, σύμφωνα με αυτόν, πρέπει εν πάση περιπτώσει να θεωρηθεί ότι, κατά την περίοδο αναφοράς, η προσφεύγουσα δεν είχε πρόθεση να προσδώσει στην παρουσία της στο Βέλγιο, η οποία συνδεόταν άρρηκτα με τη διπλωματική αποστολή του συζύγου της, τον σταθερό χαρακτήρα που είναι εγγενής στην έννοια της μόνιμης διαμονής.